

Stimata Doamna Presedinte al CSM,

Stimate Domnule GRAND MASTER AL MLNR,

Va rog sa confirmati inca o data expressis verbis ca CSM, neavand atributii de legiferare in materia incompatibilitatilor, nu a solicitat in prealabil concursul DOMNULUI GRAND MASTER al MLNR , la randul Domniei sale functionar public in sensul art 175 alin 2 Cpen, subiect activ al infractiunii de omisiune a sesizarii, prev de art 267 C pen, si nu au fost solicitate Constitutia MASONICA si juramantul masonic pentru a intelege potentialul conflict de interese in care s-ar putea afla colegii magistrati dar si potentialele incompatibilitati la care se expun in absenta declararii apartenentei la Francmasonerie, impietand dezideratul unei justitii transparente.

Va rog asadar sa precizati daca CSM, prin reprezentantul legal, dna judecator MARIANA GHENA, considera ca este necesar sau nu sa solicite de la MLNR lista magistratilor masoni, mai ales ca eu am invocat in intampinarea mea din dosarul nr 14/i/j/2016 chestiunea apartenetei la MASONERIE a domnului Inspector-sef si domnii colegi judecatori au refuzat sa se pronunte si sa clarifice acest argument.

Va rog sa imi permiteti sa atasez si raspunsul dvs preliminar, si raspunsul pe care astept sa imi fie comunicat si de catre domnul GRAND MASTER AL MLNR, in temeiul disp LEGII NR 544/2001, SI LA DOSARELE MELE PENALE, IN CARE AM CALITATEA DE PERSOANA VATAMATA.

Va rog sa imi permiteti sa justific caracterul de interes public al informatiei...

I. Situatia de fap**t**a analizata: este de interes public savarsirea infractiunii de fals in declaratii de catre judecatorii romani/protejarea infractorilor de catre o CSM, GARANTUL INDEPENDENTEI JUSTITIEI si respectiv de catre o entitate de utilitate publica, care primeste fonduri de la bugetul de stat, intr-un stat membru al UNIUNII EUROPENE.

Precizez ca din evidentele ANI nu rezulta ca vreun judecator/procuror si-ar fi declarat apartenenta la FRANCMASONERIE, dar cumulul intre calitatea de magistrat si cea de mason este permisa de CSM, care insa nu are abilitare normativa de a legifera in materia incompatibilitatilor/conflictelor de interese, hot CSM fiind lovita de nulitate absoluta.

II. Dispozitii legale aplicabile:

- relevante la sfera informatiilor de interes public:

[1. Legea nr. 144/2016](#) pentru modificarea art. 2 lit. a) din [Legea nr. 544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public a fost publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 528/2016.

Potrivit documentului, **partidele politice, federațiile sportive și ONG-urile de utilitate publică, care primesc bani publici, sunt incluse pe lista instituțiilor obligate să se supună prevederilor privind liberul acces la informații de interes public.**

Legea nr. 544/2001 stabilește și **sanctiunile** aplicabile în momentul în care nu se primește un răspuns la solicitarea formulată.

Mai precis, refuzul explicit sau tacit al angajatului desemnat al unei autorități ori instituții publice constituie **abatere** și atrage **răspunderea disciplinară** a celui vinovat. Dacă vă aflați într-o astfel de situație, puteți depune o **reclamație** la conducătorul autorității sau al instituției publice respective în termen de **30 de zile** de la luarea la cunoștință de către persoana lezată.

Dacă după cercetarea administrativă reclamația se dovedește întemeiată, răspunsul se transmite persoanei lezate în termen de **15 zile** de la depunerea reclamației și va conține atât informațiile de interes public solicitate inițial, cât și menționarea sancțiunilor disciplinare luate împotriva celui vinovat.

Dreptul la informație este prevăzut în art. **31 alin. 1-3 din Constituție**

Dreptul persoanei de a avea **acces la orice informație de interes public este reglementat în detaliu prin [Legea nr. 544/2001](#) privind liberul acces la informațiile de interes public.**

Legea 544/2005 privind contenciosul administrativ asimilează statutului de autoritate și organizațiile care au dobândit statutul de utilitate publică și instituie în sarcina acestor organizații o obligație de a răspunde în termen de 30 de zile solicitării de informații oricarei persoane care manifestă și demonstrează un interes.

Dispozitii relevante din Ghidul privind accesul la informatii publice:

Pentru care informații de interes public este liber accesul:

Pentru toate, cu excepția celor la care accesul este interzis expres prin lege; cazurile exprese de interzicere a accesului sunt prevăzute în art. 12 din lege. Consecința este că nu persoana trebuie să dovedească dreptul său de liber acces la o informație de interes public (acesta este prevăzut expres de lege, în art. 1, ca principiu fundamental); dimpotrivă, de fiecare dată când refuză comunicarea oricărei informații de interes public, autoritatea/instituția publică are obligația să facă dovada că acea informație este exceptată de la liberul acces potrivit art. 12 din lege. Dacă nu face această dovadă (dovada nu se rezumă la o simplă afirmație) autoritatea/instituția publică nu poate refuza, în mod legal, comunicarea informației.

Pentru care informații de interes public nu este liber accesul:

1. O parte dintre informațiile clasificate, respectiv numai informațiile clasificate din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, precum și informațiile clasificate care privesc deliberările autorităților și cele care privesc interesele economice și politice ale României. (Informațiile clasificate sunt reglementate printr-o lege distinctă, Legea nr.182 din 12 aprilie 2002 privind protecția informațiilor clasificate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 12 aprilie 2002).

Informațiile clasificate se împart în 2 mari categorii:

1. **Secrete de stat** (informațiile care privesc securitatea națională, prin a căror divulgare se pot prejudicia siguranța națională și apărarea țării)
2. **Secrete de serviciu** (informațiile a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat)

Excepție de la interzicerea accesului: acele informații care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate / instituție publică nu pot fi considerate ca informații clasificate și constituie informații de interes public la care accesul este liber (articolul 13 din Legea nr.544/2001). De asemenea, prin articolul 24 alin.5 din Legea nr.182/2002 se interzice clasificarea ca secrete de stat a informațiilor, datelor sau documentelor în scopul ascunderii încălcărilor legii, erorilor administrative, limitării accesului la informațiile de interes public, restrângerii ilegale a exercițiului unor drepturi ale vreunei persoane sau lezării altor interese legitime.

Dacă astfel de informații au fost, totuși, clasificate, orice persoană are dreptul să inițieze o procedură pentru declassificarea lor (procedură reglementată în art. 20 din Legea nr.182/2002).

2. Informațiile privind activitățile comerciale sau financiare, dar numai dacă publicitatea acestora aduce atingere dreptului de proprietate intelectuală ori industrială, precum și principiului concurenței loiale, potrivit legii.

3. Informațiile cu privire la datele personale, potrivit legii (Legea nr. 677/2001, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 790 din 12 decembrie 2001 se referă la protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date).

În sensul art. 2 lit. c din Legea nr. 544/2001 și în sensul art. 3 lit. a din Legea nr. 677/2001 privind protecția datelor personale, constituie informație cu privire la datele personale orice informație privind o persoană fizică identificată sau identificabilă.

Excepție: Informațiile cu privire la datele personale devin informații de interes public în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a unei funcții publice. Deci, accesul la astfel de informații este liber (articolul 14 alin. 1 din Legea nr. 544/2001). Spre exemplu, datele privind starea sănătății sunt, evident, date cu caracter personal; pentru ocuparea unor anumite funcții publice, legea prevede necesitatea unei bune stări de sănătate; datele privind sănătatea unei persoane care ocupă astfel de funcții publice, deși au caracter personal, devin informații de interes public, întrucât sunt de natură să afecteze capacitatea de exercitare a funcției publice. Considerăm că în aceeași categorie a excepției care permite liberul acces la datele cu caracter personal sunt incluse și datele din care ar rezulta cazuri de incompatibilități sau conflicte de interese privind exercitarea funcției publice; și astfel de date afectează (altfel decât fizic/medical) capacitatea de exercitare a funcției publice.

4. Informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare, dacă se periclitează rezultatul anchetei, se dezvăluie sursele confidențiale ori se pun în pericol viața, integritatea corporală, sănătatea unei persoane în urma anchetei efectuate sau în curs de desfășurare.

Pentru a fi exceptate de la liberul acces, nu este suficient ca informațiile să privească ancheta penală sau disciplinară; pentru ca refuzul de comunicare să fie legal, este necesar ca refuzul să fie însoțit de dovezi din care să rezulte că prin publicitatea acestor informații se produce una dintre consecințele prevăzute de lege: periclitarea rezultatului anchetei, dezvăluirea de surse confidențiale, periclitarea vieții/integrității corporale/sănătății unei persoane; nu este suficient ca autoritățile/instituțiile publice să facă o simplă afirmație că s-ar produce acele consecințe negative, ci trebuie să facă și dovada producerii lor.

De asemenea, pentru a se respecta scopul legii, care este comunicarea informațiilor de interes public și nu secretizarea lor, este necesar ca autoritățile/instituțiile publice să ia măsurile necesare pentru a comunica informațiile de interes public într-o formă care să asigure protecția valorilor la care se referă textul legal (de exemplu prin acoperirea datelor ce ar periclita acele valori), fără însă a refuza total comunicarea acestor informații.

5. Informațiile privind procedurile judiciare, dacă publicitatea acestora aduce atingere asigurării unui proces echitabil ori interesului legitim al oricăreia dintre părțile implicate în proces.

Si aici sunt valabile, in mod corespunzator, precizarile de la exceptia precedenta referitoare la informațiile privind procedura în timpul anchetei penale sau disciplinare. Simpla afirmatie ca s-ar aduce atingere caracterului echitabil al procesului sau interesului legitim al unei parti nu este suficienta, trebuie ca aceste consecinte sa fie si dovedite de catre autoritatea/insitutita publica atunci cand le invoca.

6. Informațiile a căror publicare prejudiciază măsurile de protecție a tinerilor

In legislatie nu a existat, multa vreme, o definitie a notiunii generice de „tanar”. Prin art. 2 alin. 2 lit. a din Legea nr. 350/2006 – legea tinerilor, a fost definit acest termen in sensul ca notiunea de “tanar” se refera la cetățenii cu vârsta cuprinsă între 14 și 35 de ani. Legea nr. 350/2006 prevede anumite masuri de protectie sociala a tinerilor, dar este discutabil in ce masura ele pot fi prejudiciate prin comunicarea informatiilor de interes public.

Si in cazul acestei exceptii de la liberul acces la informatiile de interes public, subliniem ca simpla afirmatie ca s-ar prejudicia masurile de protectie a tinerilor nu este suficienta pentru a justifica refuzul comunicarii informatiilor, ci trebuie ca autoritatea/insitutita publica sa si dovedeasca prejudiciul pe care-l invoca.

Cine poate solicita informații de interes public:

Orice persoană, fizică sau juridică, română sau străină poate cere informații de interes public (art.20 din Norme 4))

Solicitantul trebuie să-și motiveze, să-și justifice cererea?

Nu, cererea nu trebuie justificată. Informațiile de interes public pot fi solicitate și numai din “simplă curiozitate”, întrucât accesul la astfel de informații este liber, ceea ce presupune ca ele să se afle la dispoziția tuturor.

Cum pot fi aflate informațiile de interes public:

Ele se comunică din oficiu (fără a fi nevoie de vreo cerere) sau la cererea, verbală sau scrisă, a solicitantului.

Accesul la informațiile de interes public este gratuit. Solicitantul trebuie, însă, să suporte costul serviciilor de copiere a documentelor pe care le cere. In general, acesta trebuie sa corespunda costului copiilor efectuate la unitati care desfasoara activitati de fotocopiere („xeroxare”).

Comunicarea din oficiu

Nu toate informațiile de interes public se comunică din oficiu, ci numai o categorie: cele care privesc organizarea și funcționarea autorității/instituției publice, datele de identificare (denumire, adresă, numere de telefon, fax, adrese electronice), structura organizatorică, sursele financiare, bugetul, bilanțul contabil, programele și strategiile proprii, liste cu documentele de interes public și cu categoriile de documente produse și/sau gestionate, căile de atac la dispoziția solicitantului, precum și contractele de privatizare încheiate după 29 iunie 2007.

Comunicarea din oficiu se realizează prin: publicarea, anual, a unui buletin informativ de către autoritățile/instituțiile publice; publicarea, în Monitorul Oficial, Partea a III-a, cel puțin anual, a unui raport de activitate de către autoritățile publice; organizarea la sediul fiecărei autorități/instituții publice a unui punct de informare-documentare unde solicitantul să poată consulta documentele ce conțin informații de interes public ce se comunică din oficiu; afișarea la sediul fiecărei autorități/instituții publice sau publicarea respectivelor informații în Monitorul Oficial sau în mijloacele de informare în masă, în publicații proprii, precum și în pagina de internet proprie.

Afișarea la sediul autorității/instituției publice este, în cazul tuturor autorităților și instituțiilor publice, modalitatea minimă obligatorie de difuzare a informațiilor de interes public comunicate din oficiu (art.11 din Norme). Excepție fac doar contractele de privatizare menționate mai sus, la care accesul se face doar prin punerea lor la dispoziția solicitantului, pentru consultare, la sediul autorității/instituției publice, potrivit dispoziției cu caracter derogatoriu de la art. 5 alin. 5 din Legea nr. 544/2001. În practică, există cazuri în care unele autorități/instituții publice au postat pe site-ul propriu contracte de privatizare, în scopul de a facilita informarea cetățenilor.

Informațiile comunicate din oficiu trebuie prezentate într-o formă accesibilă și concisă, care să faciliteze contactul persoanei interesate cu autoritatea/instituția publică (art.10 din Norme). Rezultă că dacă informațiile nu sunt prezentate într-o formă accesibilă, obligația comunicării lor din oficiu nu este îndeplinită.

Comunicarea la cerere

Cererea poate fi verbală sau scrisă.

Cererea verbală se adresează compartimentului/biroului de informare și relații publice sau persoanei special desemnate în acest scop. Răspunsul se comunică pe loc, în cadrul unui program afișat la sediul instituției/autorității publice. Dacă informațiile solicitate nu sunt disponibile pe loc, persoana este îndrumată să le ceară în scris.

Cererea scrisă poate fi făcută pe hârtie sau pe suport electronic (e-mail). Ea trebuie să conțină: denumirea și sediul autorității/instituției publice; numele,

prenumele și semnătura solicitantului, precum și adresa la care se solicită primirea răspunsului; care este informația solicitată, dacă se solicită copii de pe documente (cu indicarea cât mai exactă a acestora), disponibilitatea de a plăti costurile serviciilor de copiere a documentelor.

Dacă solicitarea nu este de competența instituției/autorității publice sesizate, aceasta nu o va restitui persoanei, ci, în termen de 5 zile de la primire, o va trimite instituției/autorității competente și va informa solicitantul despre aceasta.

Termenele de comunicare a informațiilor solicitate

Legea prevede termene de comunicare de: 5 zile, 10 zile și 30 de zile.

În termen de 5 zile de la primirea cererii se comunică în scris refuzul comunicării informațiilor și motivarea acestuia.

În termen de 10 zile de la înregistrarea cererii se comunică în scris informațiile solicitate sau, în cazul în care au fost cerute informații complexe, faptul că ele vor fi comunicate în scris în termen de 30 zile de la înregistrare.

În termen de 30 de zile de la înregistrare se comunică în scris informațiile complexe, pentru care identificarea și difuzarea necesită o durată de timp ce depășește 10 zile.

Nerespectarea termenelor legale pentru comunicarea în scris a refuzului sau a informației echivalează cu refuzul nejustificat de rezolvare a cererii și, implicit de aplicare a legii liberului acces la informațiile de interes public.

Căi de atac

Pentru refuzul nejustificat, explicit sau tacit, de comunicare a informațiilor sau pentru orice altă încălcare a dreptului persoanei de liber acces la informațiile de interes public (comunicarea informațiilor într-o formă inaccesibilă, neclară, vagă, incompletă, comunicare tardivă a informațiilor sau a refuzului, necomunicarea prelungirii termenului de la 10 la 30 zile etc.) solicitantul are la dispoziție două căi de atac : reclamația administrativă și plângerea în instanță.

1. Reclamația administrativă

Constă într-o reclamație scrisă care se adresează conducătorului autorității/instituției publice din care face parte angajatul care a refuzat aplicarea prevederilor legii liberului acces la informațiile de interes public.

Se formulează în termen de 30 zile de la data la care solicitantul informației a luat cunostință de încălcarea dreptului (Recomandăm să se facă reclamație administrativă în termen de 30 zile de la expirarea celor 10 zile în care trebuiau comunicate informațiile, dacă nu s-a primit vreun răspuns la cerere. Dacă, în termenul de 10 zile s-a primit un răspuns, iar acesta este considerat

nesatisfacator de catre solicitant, reclamatia se face in termen de 30 de zile de la data primirii acelu raspuns).

Reclamația administrativă va cuprinde, pe lângă mențiunile din cererea de solicitare a informației, și o expunere a motivelor pentru care solicitantul consideră că a fost încălcată legea.

Solutionarea reclamatilor administrative se face de catre comisia de analiză privind încălcarea dreptului de acces la informațiile de interes public, care se constituie (și, obligatoriu, trebuie să existe) la nivelul fiecărei autoritati/institutii publice (art. 35 din Norme).

Potrivit art. 34 din Norme, reclamatia administrativa trebuie solutionata in termen de 15 zile de la primire. Potrivit principului prevazut in articolul 51 alin.4 din Constituție, care stipuleaza că autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții, solutia la reclamatia administrativa trebuie comunicata solicitantului, indiferent daca reclamatia este admisa sau respinsa.

2. Plângerea la instanță

Instanta poate fi sesizata direct cu plangere impotriva refuzului de aplicare a Legii nr. 544/2001. Nu este necesar ca, inainte de sesizarea instantei, se se adreseze o reclamatie administrativa conducătorului autorității/instituției publice.

Termenul de sesizare a instantei este de 30 zile și începe să curgă de la data expirării termenelor de 5 zile, de 10 zile sau de 30 zile, în care autoritatea/institutia publica trebuie să comunice refuzul sau informația, termene prevăzute în articolul 7 din Legea nr.544/2001.

Reclamatia administrativa are caracter facultativ. Daca se formuleaza o reclamatie administrativa, trebuie avut in vedere ca acest fapt nu prelungeste termenul de sesizare a instantei cu durata rezolvarii reclamatiei. In consecinta, in acelasi termen de 30 zile trebuie sa se formuleze și reclamatia administrativa și să fie sesizata și instanța.

In lipsa unui raspuns la cererea de informatii, instanța trebuie sesizata in termen de 10 + 30 zile de la data la care autoritatea/institutia publica a primit cererea. Aceasta deoarece, in sistemul Legii 544/2001, termenul de 10 zile este termenul general in care autoritatea/institutia publica trebuie să reacționeze. Daca se primește un raspuns pana la expirarea termenelor de 5, 10, 30 zile, iar acest raspuns este nemulțumitor, termenul de 30 zile pentru sesizarea instantei începe să curgă de la data primirii raspunsului.

Plângerea la instanța este scutită de taxa de timbru.

Plângerea se adresează, în primă instanță, numai tribunalului. Este o competență materială specială prevăzută expres de Legea nr.544.2001, care deroga de la competența materială din contenciosul administrativ. Deci,

Curtea de apel nu are competență ca primă instanță, ci doar ca instanță de recurs.

Competența teritorială este alternativă, la alegerea petentului: tribunalul în a cărei rază teritorială domiciliază petentul sau tribunalul în a cărei rază teritorială se află sediul autorității/instituției publice.

-relevante in privinta statutului de utilitate publica, cu consecinta dobandirii de catre domnul GRAND MASTER A STATUTUTULUI DE FUNCTIONAR PUBLIC ASIMILAT, CONFORM ART 175 C.PEN.-

Art. 38 din OUG NR 26/2000

(1) O asociatie sau o fundatie poate fi recunoscuta de Guvernul Romaniei ca fiind de utilitate publica daca sunt intrunite cumulativ urmatoarele conditii:

- a) activitatea acesteia se desfasoara in interes general sau comunitar, dupa caz. NB NU ESTE IN INTERESUL GENERAL AL ROMANIEI SAVARSIREA DE INFRACTIUNI DE CATRE MAGISTRATI**
- b) functioneaza de cel putin 3 ani si a realizat o parte din obiectivele stabilite;**
- c) prezinta un raport din care sa rezulte desfasurarea unei activitati anterioare semnificative, prin derularea unor programe ori proiecte specifice scopului sau, insotit de bilanturile si bugetele de venituri si cheltuieli pe ultimii 3 ani;**
- d) valoarea activului patrimonial pe fiecare an in parte este cel putin egala cu valoarea patrimoniului initial.**

(2) Guvernul Romaniei poate, la propunerea autoritatii administrative competente, sa acorde o dispensa de la indeplinirea conditiilor prevazute la alin. (1) lit. a) si b) daca:

- a) asociatia sau fundatia solicitanta a rezultat din fuziunea a doua sau mai multe asociatii sau fundatii preexistente; si,**
- b) fiecare dintre asociatiile sau fundatiile preexistente ar fi indeplinit cele doua conditii, daca ar fi formulat solicitarea in mod independent.**

Art. 56 din OUG nr 26/2000

(1) Asociatia se dizolva, prin hotarare judecatoreasca, la cererea oricarei persoane interesate:

- a) cand scopul sau activitatea asociatiei a devenit ilicita sau contrara ordinii publice;**
- b) cand realizarea scopului este urmarita prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice;**
- c) cand asociatia urmareste un alt scop decat cel pentru care s-a constituit;**
- d) cand asociatia a devenit insolvabila;**

e) in cazul prevazut la art. 14.
(2) Instanta competenta este judecatoria in circumscriptia careia asociatia isi are sediul.

- DISPOZITII ALE CODULUI PENAL/EXPLICATII DOCTRINARE DE UNDE REZULTA CA DOMNUL GRAND MASTER ARE STATUTUL DE FUNCTIONAR PUBLIC IN INTELESUL LEGII PENALE SI SAVARSESTE INFRACTIUNEA DE OMISIUNE A SESIZARII DACA NU ADUCE LA CUNOSTINTA ORGANELOR DE URMARIRE PENALA DATE DESPRE SAVRSIREA UNOR FAPTE PENALE DESPRE CARE A LUAT LA CUNOSTINTA IN EXERCITAREA ATRIBUTIILOR DE SERVICIU.

CODUL PENAL AL ROMANIEI

Art. 175. Funcționar public
(1) Funcționar public, în sensul legii penale, este persoana care, cu ? tlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:
a) exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării preroga? velor puterii legisla? ve, execu? ve sau judecătoreș? ;
b) exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;
c) exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de ac? vitate al acesteia.
(2) De asemenea, este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost înves? tă de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respec? vului serviciu public.

Legea prevede două criterii cumulative de includere în această categorie:
a) exercitarea unui serviciu de interes public;
b) investirea cu îndeplinirea respectivului serviciu public de către o autoritate publică sau exercitarea respectivului serviciu sub controlul ori supravegherea unei autorități publice.

Prin realizarea serviciului de interes public se urmărește satisfacerea unor nevoi de interes general și dacă se relevă, în mod direct sau indirect, o autoritate publică.

Investirea cu îndeplinirea respectivului serviciu de interes public de către o

autoritate

publică: acordarea de către o autoritate publică a calității din care derivă obligația de a realiza respectivul serviciu, ori încredințarea realizării serviciului de interes public

Exercitarea unui serviciu public sub controlul ori supravegherea unei autorități

publice: acele persoane investite cu îndeplinirea unei munci de răspundere sau a unei misiuni concrete în serviciul unei asemenea organizații, cum sunt persoanele încadrate

într-o funcție de conducere sau din administrația ei internă.

Într-adevăr, numai asemenea persoane pot fi considerate că se află în serviciul organizației, întrucât numai ele exercită atribuțiile și contribuie la realizarea intereselor proprii ale acesteia, ca entitate colectivă,

În timp ce simplii membri ai organizației, considerați individual, pot exercita exclusiv

drepturile și îndatoririle derivând din calitatea de membri, înscrise în legea lor organică

sau în statutul profesional.

Precizam ca în anul 2004, MLNR a obținut statutul de „interes public”. Pe cale de consecință, apreciem că domnul GRAND MASTER are calitatea de funcționar public asimilat în sensul art 175 alin 2 C pen rom.

DISPOZITII PENALE CARE GUVERNEAZA RASPUNDEREA PENALA IN CAZUL IN CARE DOMNUL GRAND MASTER nu respecta Legea penala si omite a incunostinta autoritatile romane competente IN PRIVINTA FAPTELOR DESPRE CARE IA CUNOSTINTA IN EXERCITAREA ATRIBUTIILOR DE SERVICIU.

Art. 267. Omisiunea sesizării

(1) Funcționarul public care, luând cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Când fapta este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3

luni la un an sau amenda.

DISPOZITII PENALE CARE GUVERNEAZA RASPUNDEREA PENALA IN CAZUL IN CARE DOMNUL GRAND MASTER nu respecta Legea penala si refuza a prezenta probele IN PRIVINTA FAPTELOR DESPRE CARE IA CUNOSTINTA IN EXERCITAREA ATRIBUTIILOR DE SERVICIU la cererea oricarei persoane interesate, refuzand in mod arbitrar, o cerere de furnizare de informatii privind savarsirea infractiunii de fals in declaratii privind apartenenta la MASONERIE de catre judecatorii/procurorii romani care nu si-au completat declaratia de interese.

Art. 269. Favorizarea făptuitorului
(1) Ajutorul dat făptuitorului în scopul împiedicării sau îngreunării cercetărilor într-o cauză penală, tragerii la răspundere penală, executării unei pedepse sau măsuri priva? ve de libertate se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani sau cu amendă.
(2) Pedepsa aplicată favorizatorului nu poate fi mai mare decât pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta săvârșită de autor.
(3) Favorizarea săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește.

Art. 275. Sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri
(1) Sustragerea, distrugerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica afl area adevărului într-o procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.
(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează împiedicarea, în orice alt mod, ca un înscris necesar soluționării unei cauze, emis de către un organ judiciar sau adresat acestuia, să ajungă la des? natar.

Cum pot fi obtinute informatiile de interes public daca domnul GRAND MASTER refuza sa solutioneze favorabil prezenta reclamatie administrativa: plangere in fata instantelor de contencios administrativ conjunct cu sesizarea organelor penale competente sa analizeze inclusiv suspiciunea rezonabila potrivit careia domnul GRAND MASTER savarseste infractiuni.

Alte demersuri ce pot fi efectuate....cerere pentru retragerea statutului de utilitate publica conjunct cu introducerea unei cereri pentru dizolvarea MLNR, avand in vedere ca scopul acesteia este atins prin savarsirea de catre

membri a unor infractiuni/obiectul de activitate este deturnat in scopul savarsirii de infractiuni.

Alte consecinte...afectarea in plan international a imaginii MLNR, a CSM, si a domnului GRAND MASTER.

Apreciez ca domnii colegi judecatori din CSM pot aprecia cu privire la consecintele de natura penala la care se expun, avand in vedere ca apartenenta la MASONERIE a domnului Inspector-sef al Inspectoriei Judiciare fusese invocata intr-un dosar disciplinar si au preferat sa adopte o atitudine pasiva in fata incalcarii LEGII PENALE, desi CSM este garantul INDEPENDENTEI JUSTITIEI.

Va rog, pe cale de consecinta, stimata Doamna Presedinte al CSM, stimate domnule GRAND MASTER, sa solutionati cu celeritate prezenta cerere in vederea evitarii obstructionarii justitiei.

Cu deosebit respect, va rog sa imi permiteti sa trec in CC si reprezentantii autoritatilor romane abilitati sa monitorizeze si sa sanctioneze faptele de natura penala savarsite de catre reprezentantii entitatilor carora le-a fost recunoscut statutul de utilitate publica si care functioneaza in interes public.

Va rog sa primiti, **stimata Doamna Presedinte al CSM, stimate domnule GRAND MASTER, expresia intregii mele consideratii.**

Cu distinsa apreciere,

Camelia Bogdan